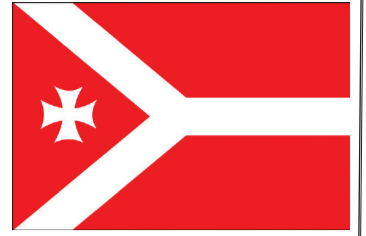

საშურის მოახება

№19 (301)

28 ივნისი, ორშაბათი,

2021 წელი

ახალი რეგულაციები კანდემიასთან დაკავშირებით

საქართველოში, 22 ივნისიდან პირბადის ტარება ღია სივრცეებში სავალდებულო აღარაა, ხოლო 1 ივლისიდან კომენდანტის საათი უქმდება. საკოორდინაციო საბჭოს გადაწყვეტილება საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა, ირაკლი ღარიბაშვილმა გააუქმა.

“გადაადგილების შეზღუდვა მოიხსნება პირველი ივლისიდან, უბრალოდ ერთი შეზღუდვა რაც რჩება, ეს არის შეზღუდვები რესტორნების მიმართ, რომლებიც იმუშავენ მხოლოდ 00:00 საათამდე, 00:00 საათიდან რესტორნები არ იმუშავენ, იგივე ეხება სხვა გასართობ დაწესებულებებს, რომლებიც დაკავშირებულია საზოგადოებრივ კვებასთან. იგივე ეხება სასტუმროების რესტორნებსაც”, - განაცხადა უწყებათაშორის საკოორდინაციო საბჭოსთან არსებული ოპერატიული შტაბის უფროსმა გიორგი ღობრაძემ.

საქართველოში კომენდანტის საათი 6 თვეზე მეტია მოქმედებს. მოქალაქეებს 23:00 საათიდან 04:00 საათამდე ქუჩაში გადაადგილება აკრძალული ჰქონდათ. წესის დარღვევისთვის 2000 ლარიანი ჯარიმა იყო გათვალისწინებული.

პირბადის ტარების რეკომენდაცია რჩება ძალაში. ხოლო დახურულ სივრცეებში, საზოგადოებრივ ტრანსპორტში და ასევე საზოგადოებრივი ტრანსპორტის გაჩერებებზე პირბადის ტარება იქნება კვლავ სავალდებულო.

რიკოთზე, საუღელტეხილო გზის მშენებლობა აქტიურად მიმდინარეობს

რიკოთის საუღელტეხილო გზის ჩუმათელეთი-ხევის 11.6 კმ-იან, ხევი-უბისას 12.2 კმ-იან, უბისა-შორაპანის 13 კმ-იან და შორაპანი-არგვეთას 14.7 მონაკვეთებზე სამშენებლო სამუშაოები აქტიურად მიმდინარეობს ამ ეტაპზე, სამშენებლო სამუშაო, ჯამში 69 ხიდსა და 47 გვირაბზე

პარალელურად მიმდინარეობს

რიკოთზე, საერთო ჯამში, დაგეგმილია 51.6 კმ-მდე სიგრძის გზის მშენებლობა, რომელიც 96 ხიდსა და 53 გვირაბს მოიცავს

რიკოთის საუღელტეხილო მონაკვეთის მშენებლობა საუკუნის პროექტია, რომელიც ურთულეს გეოლოგიურ და გეოგრაფიულ მარშრუტზე, რთული საინჟინრო კონსტრუქციებით ხორციელდება

60-ის მოდერნიზება ხელს შეუწყობს

ჩქაროსნული გზის გამტარუნარიანობისა და სატრანსპორტ ტვირთბრუნვის ზრდას, ასევე ავტოტრანსპორტის მოძრაობის უსაფრთხოების დონის ამაღლებას და მგზავრობის დროის შემცირებას

რიკოთის საუღელტეხილო გზის მშენებლობის დასრულება დაგეგმილია 2023 წლისთვის

- ელექტროენერჯია -

„ენერგო-პროს“ „ეპ ჯორჯია“ ჩაანაცვლებს

1-ლი ივლისიდან ელექტროენერჯიის მიწოდებელი კომპანიები იცვლება. კერძოდ, თბილისში, „თელასს“ ჩაანაცვლებს „თელმიკო“, ხოლო რეგიონებში „ენერგო-პროს“ ნაცვლად, ელექტროენერჯიის მიწოდებელი „ეპ ჯორჯია“ იქნება.

როგორც „სემეკის“ თავმჯდომარემ დავით ნარმანიამ რადიო „პალიტრისა“ და „პალიტრანიუსის“ გადაცემაში „საქმე“ განმარტა, მომხმარებლებისთვის ტარიფები არ შეიცვლება, თუმცა გარდამავალ ეტაპზე, ანუ 30 ივნისიდან ივლისის პერიოდში, მრიცხველების ამონაწერის კომპანიისთვის მიწოდება თავადაც შეეძლება.

“1-ლი ივლისიდან გარკვეული ცვლილებები ხდება ელექტროენერჯეტიკის სექტორში, რომელიც არაერთხელ იყო დაანონსებული. კერძოდ, იყოფა კომპანიები,

მ არ ე გ უ ლ ი რ ე ბ ე ლ ი კომისიის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების საფუძველზე. ეს არის ევროკავშირის ძირითადი რეგულაციები და ადგილობრივი ვალდებულებები და გამოდინარე. თუ ელექტროენერჯიას აქამდე გვაწვდიდა თბილისში „თელასი“ და რეგიონებში „ენერგო-პრო“, 1-ლი ივლისიდან, ეს ასე აღარ იქნება. ისინი დარჩებიან

მარეგულირებელი კომისიის მიერ, განსაზღვრული აქვთ მოვლა-პატრონობის ტარიფი. რაც შეეხება ელექტროენერჯიის მიწოდებას, ამას განახორციელებენ სხვა კომპანიები. ეს კომპანიები სულ ახლახანს დაასახელა საქართველოს მთავრობამ, თბილისში ეს იქნება კომპანია „თელმიკო“, ხოლო რეგიონებში „ეპ ჯორჯია“.

როცა დადგება 30 ივნისი, თქვენს მიერ მიწოდებულ ჩვენებაზე ანგარიშსწორება უნდა მოხდეს „თელასის“ და „ენერგო-პროსთვის“, ხოლო 1-ლი ივლისიდან უკვე ახალი კომპანიისთვის. თუმცა, გამომდინარე იქიდან, რომ მრიცხველების წაკითხვა არის ბლოკური და თვეში ერთხელ ხდება ამოწერა, ზოგი 2 რიცხვში, ზოგი - 5-ში და ა.შ. ორი მეთოდია შემოთავაზებული. პირველი, თუ მომხმარებელს სურს, რომ თვითონ ზუსტად გამოიწონოს რამდენი გადაუხადოს „თელასს“ და რამდენი ახალ კომპანიას, მას ამის საშუალება აქვს, რომ თავად ამოიწეროს ჩვენება და გააგზავნოს მონაცემი. ამას ინტერნეტი არ სჭირდება, პირდაპირ იგზავნება სმს-ის საშუალებით. ხოლო, მომხმარებელი, რომელსც დაეზარება, არ სურს, ან არ უნდა საქმე გაერთულოს, ამისთვის „სემეკის“ სპეციალური რეგულაცია არსებობს, რომლის მიხედვითაც, ავტომატურად გაიყოფა

დღეები პროპორციულად და ერთი ნაწილის ანგარიშსწორება მოხდება „თელასში“ და „ენერგო-პროში“, ხოლო მეორე ნაწილის - ახალ კომპანიაში.

აქ მნიშვნელოვანია ის, რომ მომხმარებლისთვის არაფერი არ რთულდება, ტარიფი არ იცვლება, არც ფინანსურად არაფერი მიმდებია. უბრალოდ, ხდება ერთი მიწოდებელი კომპანიის მეორეთი ჩანაცვლება. მერე უკვე, როგორც ყოველთვის, თავის დროზე კითხულობდნენ მრიცხველებს, ისევ მოვლენ, ოღონდ, ახალი კომპანიის წარმომადგენლები და ჩვენებას ამოიწერენ “- განაცხადა დავით ნარმანიამ.

როგორც ქსელის მესაკუთრეები, ანუ კომპანიები, რომლებმაც უნდა მოუარონ, სადენებს, ბოძებს, ტრანსფორმატორებს და ა.შ. და ამისთვის მათ ჩვენს მიერ, ანუ

ხაშურში არაფორმალური განათლების და ჰუმანური პედაგოგიის ცენტრი გაიხსნა

ადამიანი მთელი ცხოვრების განმავლობაში სწავლობს. სწავლობს საბავშვო ბაღში, სწავლობს სკოლასა და უმაღლეს სასწავლებელში, იღებს ფორმალურ და არაფორმალურ განათლებას. რატომ სჭირდება მას არაფორმალური განათლება?! იმიტომ ხომ არა, რომ ხდება განსხვავებული სწავლის სტილის, მსწავლელის საჭიროების გათვალისწინება, ცნობისმოყვარეობის წახალისება და სწავლისთვის მაქსიმალურად კომფორტული გარემოს შექმნა; ხაშურში „არაფორმალური განათლებისა და პედაგოგიის ცენტრის“ გახსნას საკუთარი პრეისტორია აქვს.

ცენტრის დამფუძნებელი ნინო მესხიძე:

– საგანმანათლებლო სივრცის არსებობა წლების განმავლობაში მწიფდებოდა. პროფესიით ექიმი პედაგოგი ვარ, მაგრამ საკუთარ თავს არასოდეს არ ვხედავდი, არც თეთრ ხალათში და არც ფონდოსკოპით, საკუთარ თავს ყოველთვის ვხედავდი ან დაფასთან, ან კათედრასთან, სასწავლო, საგანმანათლებლო სივრცეში. ბოლოს დაბოლოს, მიდიხარ ადამიანი იმ კონდიციამდე, როცა ამბობ: მორჩა, ახლა გავაკეთებ იმას, რაც მე მომწონს და მინდა მთელი ცხოვრება. ვინაიდან მქონდა სივრცე და არაფორმალურმა განათლებამ ბოლო წლებში ფართო მხარდაჭერა მოიპოვა, გადავწყვიტე, სწორედ არაფორმალური განათლების სივრცე შექმენა და მივმართე საგანმანათლებლო სფეროში მყოფ მეგობრის შვილს რჩევისათვის. მისი მხრიდან იდეა მოწონებულ იქნა. მხოლოდ, არ ვიცოდი რაზე უნდა დამეფუძნებინა ეს ყველაფერი, რა იქნებოდა თეორიული ბაზა და საბუნდოვანი, მოვხდი აზროვნების აკადემიაში ბატონ შალვა ამონაშვილის ლექციაზე... მოვისმინე... სოციალურ ქსელში ვნახე, რომ თელავის რაიონში, ბუშეთში, არის შექმნილი სივრცე ამონაშვილების კარ-მიდამოში, სადაც 2011 წლიდან მშობლებისა და ბავშვისათვის

ეწვობა სემინარები და 2019-2020 წლებში მე თვითონ დავესწარი და ვეზიარე ამ არაჩვეულებრივ სემინარებს. ეს იყო ის, რაშიც მე კიდევ ერთხელ განვმტკიცდი, ვიპოვე ის თეორიული საფუძველი და პრინციპები, რაზეც უნდა დამეფუძნებინა და ამეშენებინა ყველაფერი, ეს არის ჰუმანური პედაგოგია, რა თქმა უნდა. ასე დაიწყო ყველაფერი... ზაფხულის საბავშვო ბაღის იდეა კი თავად მსურველების მოთხოვნებიდან მოვიდა, როდესაც ისინი ინტერესდებოდნენ, იქნებოდა თუ არა ჩვენთან საზაფხულო საბავშვო ბაღი... დაუკავშირდი ნინოს და ნინომ კიდევ უფრო განმამტკიცა ჩემი გადაწყვეტილების სისწორეში...

პროექტის ხელმძღვანელი ნინო ალექსიძე:

– 1 ივლისიდან იწყება ახალი პროექტი „არაფორმალური განათლებისა და ჰუმანური პედაგოგიის ცენტრში“. ეს არის საზაფხულო ბაღი 5-6-7 წლის ბავშვებისათვის. საზაფხულო საბავშვო ბაღის ძირითადი პრინციპია ბავშვთან ინდივიდუალური მუშაობა. ბავშვები თამაშ-თამაშით ისწავლიან და მოემზადებიან სკოლისათვის. ექნებათ სოციალური აქტივობები, მიიღებენ გამოცდილებას

ბაღის აღსაზრდელებს პირადად გადასცა ხაშურის მუნიციპალიტეტის საბავშვო ბაღების გაერთიანების ხელმძღვანელმა თათია ბროლიძემ. ხაშურის მუნიციპალიტეტი მადლობას უხდის ჩინური კომპანიის წარმომადგენლებს და ყველა იმ ადამიანს, ვისთვისაც მომავალ თაობებზე ზრუნვა პრიორიტეტულია.

დამყარებულ ცოდნას და პრაქტიკულად შეეხებიან ყველაფერს, რასაც ისწავლიან. იქნება გასვლები. ეს ყველაფერი ამ ეტაპზე. თუმცა, სექტემბრიდან იგეგმება, რომ ეს გახდება სამუშაო ადგილი სკოლამდელი ასაკის ბავშვებისათვის.

-- რას შესთავაზებთ ბავშვებს?

– ვეყრდნობით ადრეულ ასაკში სწავლებისა და განვითარების სტანდარტებს. ბავშვი ყველაზე უკეთ სწავლობს ძიების პროცესში, შეცდომების დაშვებისა და გამოსწორების გზით, დამოუკიდებელი არჩევანისა და გადაწყვეტილებების მიღების საშუალებით.

იქნება სოციალური აქტივობები, ე.წ. „საქმიანობის ცენტრი“, სადაც შევთავაზებთ თემატურ კუთხეებს, დიდი ადგილი დაეთმობა ჯანმრთელობასა და ფიზიკურ, სოციალურ - ემოციურ, შემეცნებით, მეტყველების განვითარებასა და ზოგად ცოდნას, ესთეტიკას, კულტურას. შეიქმნება ბავშვების პორტფელი, როგორ დაიწყეს და როგორ განვითარდნენ, რა მოლოდინები ჰქონდათ მშობლებს, რა შედეგებით მიიღიან ბავშვები. რაც მთავარია, ბავშვებს ელთ უსაფრთხო, მზრუნველი და განმავითარებელი გარემო, ფიზიკური, სოციალური და კულტურული სამყაროს შემეცნებისთვის. იქნება თამაშები, პრაქტიკული სამუშაოები,

პოზიტიური გარემო. თემატური სწავლება ცოდნა და გამოცდილებაზე დაფუძნებული, იქნება ხელოვნების ცენტრი, სამაგიდო თამაშების, დრამატული თამაშების ცენტრი. ბავშვი მიიღებს მასზე და მშობელზე მორგებულ სწავლებისა და კვების გრაფიკს, მათი საჭიროებებიდან გამომდინარე. ბავშვებთან იმუშავებენ საგნის პედაგოგები. ზაფხულში ეს ყველაფერი იმუშავებს მოხალისეობრივ საწყისებზე, სექტემბრიდან კი გაფართოვდება.

-- იქნებიან ახალგაზრდებიც?

ცენტრის დამფუძნებელი ნინო მესხიძე:

– საბავშვო ბაღის პარალელურად, შაბათ-კვირას, ფუნქციონერებას იწყებს „თინეიჯერების კლუბი“ 10-დან 16 წლამდე ახალგაზრდებისათვის, რომლის პრინციპია სკოლაში მიღებული ფორმალური განათლება არაფორმალური განათლების ცენტრში განიმტკიცონ პრაქტიკაშიც. პირველი, ეს მოტივაციას მისცემს ბავშვებს, თუ რატომ უნდა ისწავლონ და მეორეც, დავანახოთ კავშირები საგნებს, ფიქრებს, ქცევას, ცოდნას შორის. მათ შეუძლიათ თავად დაგეგმონ და განახორციელონ სხვადასხვა აქტივობები, შემეცნებითი ტურები. მიზანია გაეცნონ ხაშურს, ისწავლონ სად ცხოვრობენ, ვინ ცხოვრობდა აქ, პოზიტივში ხედავდნენ თავის ქალაქს და საკუთარ როლს მასში. ეს არის მთავარი იდეა. ამიტომაც, ველით ყველას.

ასევე გვექნება შაბათობით მშობელთა კლუბი. ტყუილად ხომ არ არის ჰუმანური პედაგოგიის ცენტრი. უნდა გავეცნოთ როგორ მუშაობს ჰუმანური პედაგოგია, რას ვაკეთებთ, რა პრინციპებს ეფუძნება.

კიდევ ერთი შესაძლებლობა არაფორმალური განათლებისა, სადაც მონაწილეებს საშუალება აქვთ არა ერთხელ ჩაუღრმავდნენ მიღებულ გამოცდილებას, ინფორმაციას და გაიაზრონ, იფიქრონ პროცესებზე და შედეგებზე, გამოიტანონ დასკვნები და დაგეგმონ მომავალი ქმედებები, განვიითარონ პრაქტიკული სასიცოცხლო უნარები, იქნება წინპირობა პასუხისმგებლიანი, აქტიური, სახელმწიფოებრივი აზროვნების მატარებელი მოქალაქისა და სამოქალაქო საზოგადოების ჩამოყალიბებისათვის. და კიდევ ერთი, ცენტრის დამფუძნებლებს მიეცემათ ოცნების ახდენის შესაძლებლობა... ხაშურელი ბავშვები და მშობლები დაესწრონ ბუშეთში შალვა ამონაშვილის ჰუმანური პედაგოგიის სემინარებს და ბატონი შალვა პირადად ესტუმროს ქალაქს...

თეა ახალკაცი

სახუქრები - პაცარებს

ხაშურის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებელს-ზვიად ქურდაძეს, შპს „ჰუნანის გზებისა და ხიდების სამშენებლო ჯგუფის“ საქართველოში არსებული ფილიალის წარმომადგენლები შეხვდნენ და მუნიციპალიტეტის საადმინისტრაციო დაწესებულების პატარებისთვის სახუქრები გადასცეს.

სახატავი კომპლექტები, რვეულები, საწერი კალმები და სხვადასხვა საკანცელარიო ნივთები, სოფელ ცხრაშუხის საბავშვო ბაღის აღსაზრდელებს პირადად გადასცა ხაშურის მუნიციპალიტეტის საბავშვო ბაღების გაერთიანების ხელმძღვანელმა თათია ბროლიძემ.

ხაშურის მუნიციპალიტეტი მადლობას უხდის ჩინური კომპანიის წარმომადგენლებს და ყველა იმ ადამიანს, ვისთვისაც მომავალ თაობებზე ზრუნვა პრიორიტეტულია.

- ახალგაზრდობა - იმედი ხვალის -

მარიამ კიკნაძე: მთავარი განმაპირობებელი იყო მოტივაცია, რომ რას შეიძლება მათი მისწრაფება...

ყველა ახალგაზრდისათვის მნიშვნელოვანია კარგი განათლების მიღება, თეორიული ცოდნისა და პრაქტიკული გამოცდილების გაერთიანება და საკუთარი თავის დამკვიდრება საზოგადოებაში. ეს არცთუ ისე ადვილი პროცესია, განსაკუთრებით, თუ მცირე ასაკის ხარ და უცხო გარემოში ცდილობ შენი ინტერესებისა და შესაძლებლობების რეალიზაციას. ალბათ, საინტერესო იქნება იმის გაგება, თუ როგორ უმკლავდებიან ახალგაზრდები ამგვარ სირთულეებს და თავიანთი წარმატების როგორი ისტორიები აქვთ. ჩვენი დღევანდელი რესპონდენტი 20 წლის მარიამ კიკნაძეა. ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტის სოციალური მუშაობის მიმართულების მეორე კურსის სტუდენტი. დაიბადა 2001 წლის 20 აპრილს, სწავლობდა დაბა სურამის მე-4 საჯარო სკოლაში, რომელიც ოქროს მედალზე დაასრულა და უნივერსიტეტში სწავლას 100 პროცენტით აგრძელებს. მისი პირველი ნაბიჯები წარმატებისაკენ სკოლიდან იწყება.

--- მას შემდეგ, რაც მე-9 კლასში, „ვორლდ ვიუენ ჯორჯიას“ პროექტში ჩავერთე, დავიწყე არაფორმალური განათლების მიღება. ეს პროექტი 2 წელი გაგრძელდა, ამ ხნის განმავლობაში ვსწავლობდი პროექტების წერას და აქტიურ მოქალაქეობას. რაც შემდგომში დამეხმარა შემეწავლა ადვოკატირების ტექნიკები და განმეხორციელებინა შეხვედრები ქალაქის ფორმალურ და არაფორმალურ ქსელთან.

შეხვედრების შედეგად მიღებულმა გამოცდილებამ განაპირობა ის, რომ ჩემთვის უკვე მარტივი გახდა პროექტების შექმნა. ერთ-ერთი დაფინანსებული პროექტის შედეგად, სკოლაში ჩამოყალიბდა „თეატრალური სახელოსნო“ და „სამოქალაქო განათლების კლუბი“. საკმაოდ კარგი შედეგი მოიტანა სკოლისთვის ამ პროექტებმა და ვფიქრობ, დღესაც იყენებს სკოლა ამ რესურსს, რადგან მაქსიმალურად ვეცადე, რომ პროექტის მიერ გათვალისწინებული შესაძლებლობები სკოლის საჭიროებებისა და მოსწავლეების სურვილებისთვის მომერგო.

მარიამი აქტიურად ერთვება არაფორმალური განათლების მიღებაში, რაც მას უქმნის მოტივაციას იმოქმედოს და ისწავლოს საკუთარი ინტერესების მიხედვით. მიზნად ისახავს საკუთარი უნარ-ჩვევების, კომპეტენციების, ღირებულებების განვითარებასა და ჩამოყალიბებას არაფორმალურ, ბუნებრივ გარემოში. მარიამი ხდება ლიდერი ორწლიანი კავკასიის ახალგაზრდული კავშირის პროექტისა „ახალგაზრდული რეფლექსი 2.0“, რომლის ფარგლებშიც 20-მდე ხაზურული ახალგაზრდა გადამზადდა. მონაწილეა ახალგაზრდულ მუშაკთა გადამზადებელი ტრენინგ კურსის, რა დროსაც მომავალი ახალგაზრდული მუშაკები მათ მიერ განსაზღვრულ პროექტებს გეგმავენ. წარმატებით განხორციელებული „ვორლდ ვიუენის“ პროექტის შედეგად, მას კიდევ სხვა პროექტებშიც იწვევენ მონაწილეობისათვის.

--- „სამოქალაქო ფორუმის“ პროექტის ფარგლებში, 6 ბავშვი წავედით გერმანიაში 10 დღიან საკულტურ ბანაკში, სადაც სხვადასხვა ქვეყნის წარმომადგენლებთან ერთად ვცხოვრობდით და დამატებით ვიმოცდილეთ გამოცდილებას. იქ ყოველდღიურად ეწყობოდა სხვადასხვა ქვეყნის საღამოები. ჩვენ გვქონდა ქართული ნუგზარი და ქართული სასმელი. ჩურჩხელა, ტყლაპი, ჩირები, ხაჭაპური. გვქონდა ქართული საცეკვაო ტანსაცმელი. ცეკვაც ვასწავლეთ ბანაკის მონაწილეებს და ამ ტანსაცმლით შემოსილები წარმოვადგენდით საქართველოს. ძალიან მოეწონათ. სხვათაშორის, ჩურჩხელა, თავდაპირველად, ვერ გაიგეს რა „ხილი“ იყო და გაუჭირდათ დაგემოვნება, მაგრამ საბოლოოდ, როცა იკემეს, მოეწონათ.

მარიამი არის სხვადასხვა კონკურსების აქტიური მონაწილე. თამაშობს სკოლის ინტელექტუალურ მოაზროვნეთა გუნდში და მათთან ერთად ხდება ხაზურის მუნიციპალიტეტში „ბიგ რაუნდის“ გამარჯვებული. არის რამდენჯერმე „მანსანკანის“ გამარჯვებულიც. 2017 წელს ხდება ხაზურის „ეტალონი“ მოსწავლე და მონაწილეობს ბათუმში გამართულ ფინალში ხაზურის სახელით. როგორც თავად აღნიშნავს, მისი აქტიური ცხოვრება განაპირობებს გარკვეულწილად მომავალი პროფესიის არჩევანსაც.

--- ჩემი მომავალი პროფესიის არჩევანი განაპირობა ალბათ უფრო ჩემმა ინტერესებმა. ყოველთვის მიხდოდა, რომ აქტიური და მრავალფეროვანი ყოფილიყო ჩემი ყოველი სამუშაო დღე. დიდხანს ვფიქრობდი, რა პროფესია შეიძლება ყოფილიყო ასეთი. როდესაც უნივერსიტეტში ვაბარებდი, არ ვიყავი დარწმუნებული რომ სოციალურ მუშაობის მიმართულებას ავირჩევდი. მაგრამ

საბოლოოდ გავერკვიე, რასთან არის დაკავშირებული ეს პროფესია, რა კატეგორიის ადამიანებთან ან რა კატეგორიის პრობლემებთან გვიწევს მუშაობა და მივხვდი, რომ ის პროფესია იყო, რომელიც მაინტერესებს და რომლის, ვფიქრობ, საჭიროებაც გვაქვს ადამიანებს.

სწავლის პარალელურად, მარიამი გაზაფხულის სემესტრის სახელმწიფო ხორუნისა და ტრეფიკინგის მსხვერპლთა და დაზარალებულთა დახმარების სააგენტოს ხაზურის რაიონულ წარმომადგენლობაში ატარებს პრაქტიკულ სწავლებას და პარალელურად, მუშაობს სასწავლო ცენტრ „პასკალის“ „სამოქალაქო განათლების“ ტრენერად, რაც კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი წარმატებული გამოწვევა და გამოცდილებაა მის ცხოვრებაში.

--- „პასკალში“ მოვხვდი გასაუბრებით, ონლაინ გვერდზე ვადევნებდი თვალს სასწავლო ცენტრს და როდესაც გამოცხადდა ვაკანსია სამოქალაქო განათლების პედგოგზე, გავიარე გასაუბრება. ვუამბე ჩემი გამოცდილების შესახებ. პირველ ეტაპზე, რა თქმა უნდა, სკეპტიკურად იყო განწყობილი ხელმძღვანელობა ჩემი მცირე ასაკის გამო. გამიჭირდა რაპორტის დამყარება, ნდობის მოპოვება, მაგრამ საცდელი პერიოდი დასრულდა და ყველაფერმა წარმატებით ჩაიარა. დაფრჩი „პასკალში“ და 2 წელია მათ გუნდში ვარ. ვეხმარები მაძიებელ პედაგოგებს, რომ შეისწავლონ სამოქალაქო განათლება, დაიმსახურონ სერთიფიკატი და შემდეგ 60 კრედიტიან პროგრამაზე უფრო მარტივად გაგრძელონ სწავლა. ძირითადად წარმატებული შედეგები მაქვს ამ საქმიანობისას.

ახლა, რა თქმა უნდა, „პასკალის“ ხელმძღვანელობისაგან სრული ნდობა და თავისუფლება მაქვს გამოცხადებული. იმდენად დამოუკიდებელი ვარ ჩემს საქმიანობაში, რომ თავისუფლად შემიძლია გადავწყვიტო, რა პროგრამას გავყვები სწავლებისას, როდის დაგვეგმავე ვაკეთო, ან როდის უფრო მეტად ვიმუშავებ. თუმცა, როდესაც ახალი ნაკადი მოდის, თავიდან იწყება ყველაფერი...

მარიამი მუდმივად ძიებაშია და აქტიურად ეძებს განვითარების გზებს. იგი უნივერსიტეტში სწავლის დაწყებისთანავე ხდება „თსუ“ დესპანი, რაც მის უნივერსიტეტის ელჩობას გულისხმობს საკუთარ სკოლაში. „თსუს დესპანობისას“ განხორციელებული აქტივობებისათვის მარიამის სკოლას უნივერსიტეტი მადლობის სიგელს უგზავნის. მარიამი ერთვება საუნივერსიტეტო საქმიანობაშიც და მონაწილეობს იღებს უნივერსიტეტის პროექტში „სტუდენტი, როგორც მენტორი“. თსუ-ს სტუდენტური სერვისებისა და კარიერული განვითარების ცენტრში ყველა ეტაპს წარმატებით გადის და ხდება ტრენერი.

--- ჯერ თავად შევისწავლე როგორ უნდა ვმართოთ კარიერა და როგორია კარიერის კონცეფცია. შემდეგ ტრენერთა ტრენინგი გავიარე და, საბოლოოდ, გავხდი ტრენერი. ზუსტად ახლა, ერთი კვირის წინ, დავასრულე კურსი კარიერის მართვის, სადაც ვიყავი მენტორი და სტუდენტებს დავეხმარე CV, სამოტივაციო წერილის შექმნაში და რაღაც ისეთი... თამაშივით გასაუბრებებიც მოვაწყეთ. ვფიქრობ, ვეცე გამოადგებათ. პროექტი დასრულდა, მაგრამ სურვილის შემთხვევაში, ახალი სასწავლო წლიდან შემიძლია ისევ განვახლო საქმიანობა...

კონკრეტულად ჯერ არაფრის გზაზე არ ვდგავარ, - ამბობს მარიამი... მაგრამ გეგმავს უნივერსიტეტი წარმატებით დაასრულოს, სოციალური მუშაობა შეისწავლოს. ხარისხი აიმაღლოს და პარალელურად, იმუშაოს პროფესიული მიმართულებით... ფიქრობს, რომ მომავალში ორგანიზაციას შექმნის, სადაც სოციალურ მუშაობასაც და არაფორმალური სამოქალაქო განათლებასაც, რომელსაც ამდენი ხანის განმავლობაში სწავლობს, ძალიან უყვარს და აინტერესებს, კომბინირებულად გამოიყენებს. მისთვის მიღწეული წარმატება ყოველთვის ასოცირდება სწავლასთან და ცნობიერების ამაღლებასთან...

--- მთავარი განმაპირობებელი იყო მოტივაცია, რომ რაც შეიძლება მეტი მესწავლა. თავდაპირველად მეც ძალიან მეშინოდა... ბანაკში პირველად რომ მიდიხარ, დღეა და არ იცი, იქ როგორი გარემო დაგხვდება, მაგრამ ძალიან ცუდი გარემოც რომ დაგხვდეს, მაინც რაღაცას ისწავლი აუცილებლად. ყოველ შემთხვევაში, როგორი ბანაკი არ უნდა შექმნა შენ, მაგას მაინც ისწავლი... პირველ ეტაპზე, ალბათ, ინტერესი იყო ახლის ძიების და შემდეგ, როდესაც აქტიურად ჩავერთე არაფორმალურ განათლებაში, უკვე, რაღაცენაირად, იწამლები ამ ყველაფრით და ვვლარ ჩერდები. იმიტომ, რომ მოგწონს... ახალი ადამიანები მოგწონს, გარემოს ცვლილება მოგწონს, ბევრ რაღაცას სწავლობ და ამ ნასწავლს რომ შემდეგ სკოლაში, ოჯახის წევრებთან ან მეგობრებთან გამოიყენებ, ძალიან სასიამოვნოა. და სხვებსაც მოგწონს, რომ თუ ვინმეს ეშინია ან არ ჯერა საკუთარი თავის, ერთხელ გააკეთონ, თუ არ მოეწონებათ, არც ეგ არ არის პრობლემა, მაგრამ ძირითადად, უფრო მოწონთ ხოლმე და მეტე აგრძელებენ ამ მიმართულებითაც განათლების მიღებას.

თავისუფალი დრო...

--- კი, ყველანაირად ვცდილობ რომ დამრჩეს თავისუფალი დრო, რომელსაც მეგობრებთან ერთად ბუნებაში, ვაგვტარებ. ლაშქრობა მიყვარს ძალიან და ბუნებაში ყოფნა, და ვცდილობ, ყოველთვის ვიარო... კიდევ, ვხატავ... ბავშვობაში ვხატავდი, მეტე პაუზა მქონდა... ბოლო ორი-სამი წელია თავიდან დავიწყე და თავისუფალ დროს ხატვით ვკავდები, კარგი განტვირთვის საშუალებაა... სიამოვნებით მივიღებდი პროფესიულ განათლებასაც ოდესღაც... ჩემი ნახატები აქტიურად საშუაროზე არ გამომაქვს, ალბათ გამოვიტან. ძირითადად პეიზაჟებს ვხატავ ხოლმე. თვითნასწავლი ვარ... მიყვარს ფოტოების გადაღებაც... მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში გადაღებულმა, თიხის ნაკეთობების რესტავრირების ამსახველმა, ჩემმა ფოტომ მონაწილეობა მიიღო განათლების სამინისტროს სამეცნიერო ფესტივალის ფარგლებში გამართულ კონკურსში და დასკვნით ღონისძიებაზე გამოიფინა...

სიტყვა გაგვიგრძელდა, მაგრამ სასიამოვნოდ და ჩვენდა საამაყოდ... კიდევ მეტად წარმატებული მომავალი მარიამს!...

თეა ახალკაცი

(გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „ბმ“ #21,22,23,24,25,26,27,28,29 2020 წ. 2021 წ. # 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18)

ხემონსენებულ წრეს მე დაეუახლოვდი 1914 წლის ზაფხულიდან, დავდიოდი მათ წარმოდგენებზე, ვესწრებოდი მათ რეპეტიციებს, რომელსაც უფრო ხშირად ალექსანდრე კორძაია ხელმძღვანელობდა. ამ უკანასკნელის სერიოზულმა, გულმოდგინე და გააზრებულმა მუშაობამ დამაინტერესა. დღეს რომ ვიფიქრობ იმის რეპეტიციებს, ვრწმუნდები, რომ იგი იშვიათი ადამიანი იყო, თორემ როგორ ახერხებდა ისეთი მწკრივი წარმოდგენების ჩატარებას, რომელთაც ჩვენ ვხედავდით იმ დროს ხაშურის სცენაზე. განსაკუთრებით მომწონდა მისი სცენით გატაცება, ცხოველი დამოკიდებულება სათეატრო საქმისადმი. ნახარა ალ. კორძაიამ, რომ სცენას ვეღარ ვშორდებოდი, ერთ დღეს მან და ნ. თევდორაშვილმა გამომადგეს მკლავში ხელი, გამიყვანეს განზე და შემომთავაზეს მათთან ერთად მუშაობა. მიუხედავად იმისა, რომ მე წინასწარ ვგრძობდი მათ განზრახვას და... ძალიანაც მსიამოვნებდა ეს ამბავი, - იქ მუშაობაც მინდოდა, მაგრამ მეშინოდა: „ვაი თუ... ვთხოვე, რამდენიმე დღეს ეცლიათ ჩემთვის... ოთხი-ხუთი დღის შემდეგ კვლავ გამოვჩნდი თეატრში. ალ კორძაიას ვთხოვე ცალკე ვენახე, გავანდე ჩემი საიდუმლო, ჩემი სცენაზე მუშაობის სურვილი განვუცხადე და თანაც ვთხოვე ცოცხალი ხანს კიდევ ეცლია ჩემთვის რეპეტიციების მაყურებლის როლში ყოფნა. ამაზე იგი არ დამეთანხმა, მტაცა ხელი, მიმიყვანა დანარჩენ ამხანაგებთან, აცნობა მათ ჩემი სცენის მოყვარეთა წრეში შესვლის სურვილი, იქვე მაგიდიდან აიღო ერთი სქელი რვეული, გადმომცა მე და მითხრა: ეს პიესა წაიკითხე, შემდეგ გადაწერე ვანო მახვილიანის როლი და ხვალ მოდი ჩემთან. ეს გახლდათ ვალ. გუნიას კომედია „ვაის გავყვარე - ვუის შევყვარე.“ რომელიც უნდა გვეთამაშა მსახიობ თამარ აფხაზიშვილის სასარგებლოდ. მეორე დღეს დანიშნულ დროზე მივედი რეპეტიციაზე, პიესა გადავიკვი ალ. კორძაიას, როლის რვეული კი მაგრად მქონდა ჩაბღვჯული, რომელიც უკვე თითქმის ზეპირად ვიცოდი, თუმცა ეს ჩემთვის არავის დაუვალავია. პირველ დღეს ალ. კორძაიამ ცალკე დამსვა და შეამოწმა, რამდენად შევასრულე მისი დავალება, - ვიცოდი თუ არა პიესის შინაარსი. შემდეგ ამას მოყვა რეპეტიციები. ალ. კორძაია ჩვეულებისამებრ დიდის გულმოდგინებით შეუდგა მუშაობას... მოვაზაღდეთ ხსენებული კომედია. როგორც ზევით აღვნიშნე, წარმოდგენა მიდიოდა თ. აფხაზიშვილის სასარგებლოდ, ბილეთები წინასწარ იყო გავრცელებული, დარბაზი საესე იყო და მეც სხვა მონაწილეებთან ერთად, დიდის ხალისით ვასრულებდი დაკისრებულ როლს. შემდეგ წავიდა „ბატონი და ყმა“, მეგრე „და-ძმა“, „ბაიყუში“ და „გულმა იგრძნო“. ამ წარმოდგენებში განსაკუთრებით გამოირჩეოდა სცენის მოყვარე ქეთო კალაძე. ეს იყო 16-17 წლის გოგონა, ძალიან მოხდენილი გარეგნობისა და იშვიათი სცენური მონაცემებით შემკული. დიდის მომხიბვლელობითა და ტემპერამენტით იყო იგი დაჯილდოებული. იოლად სძლედა იგი როგორც დრამატულ, ისე კომედიურ როლებს, განსაკუთრებით უკანასკნელ ჟანრში იყო ძლიერი. აქ იგი, როგორც იტყვიან, ან თუ შეიძლება ასე ითქვას - „ცეცხლი იყო“! ქეთო კალაძე იყო ტასო აბაშიძის ყაიდის მსახიობი და რომ მას სცენა არ მიეტოვებინა, დარწმუნებული ვარ, ქართულ თეატრში ერთ-ერთ თვალსაჩინო ადგილს დაიკავებდა. სამწუხაროდ, ერთი გაივლიდა და მიიშალა...

ხ ა შ უ რ ი ს ი ს ტ ო რ ი ი ს ა თ ვ ი ს (1 6 9 3 - 2 0 2 0 6 6)

დავდგით „რაც ვინახავს, ვეღარ ნახავ“, „მეზობლები“, „უმუშევარი“ და სხვა. მაძლევდნენ ახალგაზრდა გმირების როლებს. იმ პერიოდში ქართულ სასცენო ხელოვნებას დიდი უბედურება დაატყდა თავს: თბილისში დაიწვა ქართული თეატრის არქიტექტორულად იშვიათი სილამაზისა და, იმ დროისათვის, ტექნიკურად მოწოდებული შენობა...

ქართული თეატრის მსახიობები დარჩნენ უმუშევრად. ამ პერიოდში ხაშურს ეწვივნენ წარმოდგენების გასამართავად პირველ რიგში იუზა ზარდალიშვილი და პაშა შოთაძე, შემდეგ ხაშურის სცენას ესტუმრნენ: ჩვენი სახელოვანი და საყვარელი ნუცა ჩხეიძე, ცნობილი რაუისორი მიხ. ქორელი და მათთან ერთად მსახიობი ან. ქიქოძე. ამათ შემდეგ ხაშურის საზოგადოება დიდი სიხარულით შეეგება ქართული თეატრის გამორჩენილ მოღვაწეს შალვა დადიანს და მის მეუღლეს მსახიობ ელო ანდრონიკაშვილს. ამავე პერიოდში იყო საგასტროლოდ სახალხო სახლის ერთ-ერთი ფუძემდებელი ნიკო გოცირიძე, მან შეასრულა რასპლუევი კრეჩინსკის „ქორწინებაში“ და გრუშნევსკი „მეზობლებში“.

ეს მოხდა სრული ერთი წლის განმავლობაში. მე, როგორც ახალგაზრდა სცენის მოყვარე, სცენაზე მუშაობის დიდი კორიანტელი გამოვიარე. დავიწვე პატარა, თითქმის ეპიზოდური როლიდან, ვითამაშე „მორევი“ /ს. ჭანტურიშვილი/ ვასო. მისი შესრულება მომიწონეს, ჟურნალ „თეატრი და ცხოვრებაშიც“ შემაქვს, შემდეგ მომცეს „პატარა კახი“ აკაკის პიესაში, ამას მოჰყვა სამმოქმედებიანი დრამა „ხელასთან“, - შევასრულე ახალგაზრდა გმირი /ინჟინერის როლი/ „ბაგრატ მე-IV“- ში - ვახტანგი და ნ. შიუკაშვილის „სიმახინჯეში“ - ვასო.

ი. ზარდალიშვილის გასტროლებს მოჰყვა ნუცას გასტროლები. მიხ. ქორელმა როლები უკვე განაწილებული ჩამოიტანა „უბედური ნაბიჯისა“ და „მედასი“ და ორივე სპექტაკლში ახალგაზრდა გმირები მათამაშა. პირველში ბოროდინისა და მეორეში იაზონის. ამ როლების შესრულების შემდეგ დიდად გამახარა ნუცასი და ქორელის შექება. ამხანაგებმა მომილოცეს გამარჯვება. მიხ. ქორელმა კი პირველად აქ შემომთავაზა პროფესიულ დასში მუშაობა. მე დროებით თავი შევიკავე და დიდის მადლობით უარი ვუთხარი. ვიფიქრე: „ვაი თუ ??“ შალვა დადიანმა ხომ პირდაპირ ფრთები შემასხა. მან თავის პიესაში „შენი ჭირი“ მათამაშა სოსიკო, ხოლო არცბაშვილის „ომში“ თავადის როლი დამაკისრა. შემდეგ აღარ მომეშვა და ამ პიესებით შემოვიარეთ ზემო ქართლი. ბოლოს სიტყვა ჩამომართვა, რომ მომავალ სეზონში მასთან ვიმუშავებდი პროფესიულ დასში.

დასასრულს, აქვე, არ შემიძლია, არ შევეხო იშვიათ უანგარო საზოგადო მოღვაწის ინჟინერ ძნელაძის უსახვრო ამავსა და შრომას, რომელიც მან მოახმარა ხაშურის დრამატულ წრეს. იგი 1913-14 წლებიდან 1918-19 წლამდე იყო უცვლელი ხელმძღვანელი, დრამწრის გამგეობის თავმჯდომარე და ორგანიზატორი სათეატრო მუშაობისა და ხაშურში. იგი ითვლებოდა იმ პერიოდში ხაშურის რკინიგზის დეპოს ჯერ უფროსის მოადგილედ და შემდეგ უფროსად. შეიძლება ზოგიერთ შემთხვევაში, ამის გამოც იყო მას საშუალება ჰქონდა, დიდი დახმარება გაეწია დრამწრისათვის: ჯერ იყო და ჯაფარაშვილის შენობაში მოაწყო სცენა თავის ნაცმულობით, შემდეგ, როდესაც წრემ მუშაობა ტელიაფუსის ბაღში განიზრახა, აქ მან ხელახალი საზაფხულო თეატრი მოაწყო. კ. ძნელაძე იმ პერიოდში მარტოხელა იყო და თავის ხელფასის საგრძნობ ნაწილს (და ეს ხელფასი მცირე არ ჰქონდა) დრამწრის ზოგიერთ ხარჯებს ანდობებდა. იგი დიდი პატივისცემული იყო გასტროლებზე მოწვეულ ქართველ მსახიობებისა, რომელთაც განსაკუთრებულ

ლი ყურადღებით ხვდებოდა და აცილებდა. 1918-1921 წლების ხაშურის თეატრალური ცხოვრება, წინა წლებთან შედარებით, სუსტად გამოიყურება. თითქმის მუშაობა შეწყვიტა ხაშურის ქართული სახალხო წარმოდგენის მმართველი წრის გამგეობამ, რომელიც წინა წლებში აქტიურად წარმართავდა თეატრალურ საქმიანობას. მართალია, კვლავ იმართება წარმოდგენები, მაგრამ ახლა ეს დიდ იშვიათობას წარმოადგენს. ასეთი მდგომარეობა ჯერ კიდევ 1917 წლიდან შეიმჩნეოდა. როცა 1917 წლის 11 (24) აგვისტოს გახვითი „საქართველო“ ეხებოდა ხაშურში კულტურულ-საგანმანათლებლო საქმიანობას, თეატრის შესახებ წერდა: „უფრო უნუგემო მდგომარეობაშია აქაური დრამატული წრე, რომელიც არსებობს მეორე წელიწადია. ეს ფრიად სიმპატიური დაწესებულება დღეს სულს დაფავს და ეს ამდენი ხნის ამაგი სცენისმოყვარეებისა და ყოფილი გამგეობისა დღეს უპატრონოთ არის.“

კორესპონდენციის ავტორი იმასაც აღნიშნავს, რომ 1917 წლის დასაწყისიდან მთელი შვიდი თვის განმავლობაში დრამატულ წრეს უხვენებია მხოლოდ ორი წარმოდგენა, როცა გასულ წელს, შესაბამის პერიოდში დაუდგამს ოცზე მეტი სპექტაკლი.

ამ პერიოდის თეატრალური ცხოვრების შესახებ იასონ მჭედლიძე (ნაბახტველი) შემდეგს იგონებს: „პირველად ხაშურის სცენაზე გამოვედი 1919 წელს, წარმოდგენები იმართებოდა რკინიგზის კლუბში.

მაშინ მუშაობდნენ ძველი სცენისმოყვარეები: ნიკო თევდორაშვილი, მოსე კვალაიშვილი, გიორგი და სონია ვეხიურიშვილები, ნინა ყაჭკიშვილი, ვასო ხოზბეროვი, ნიკო ფერაძე, დათიკო სხილაძე, დათიკო ახალკაცი, ანდრო ლალიძე და სხვები.

მე ძირითადად ვმუშაობდი რკინიგზის ტრანსპორტზე მუშაობის გათავების შემდეგ სცენას არ ვშორდებოდი. ხშირად მაძლევდნენ პატარ-პატარა როლებს, გამიღიმა ბედმა და 19 წლის ახალგაზრდას მომცეს თედოს როლი პიესა „არსენაში“.

ჩემს სიხარულს საზღვარი არ ჰქონდა. როლი შევისწავლე ზეპირად, როცა პიესა დაიდგა და ჩემი თამაშით კმაყოფილი დარჩნენ, ჩემზედ ბედნიერი არავინ მეგონა.

ასე დაიწყო პირველი ჩემი დებიუტი ხაშურის სცენაზე. ამის შემდეგ ხშირად მაძლევდნენ დიდ როლებს, ვითამაშე პიესებში: „დარისპანის გასაჭირი“, „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს“, „მეზობლები“, „უან და მადლენი“. და სხვა“.

ხაშურის თეატრალურ ცხოვრებაში ახალი აღმავლობა მხოლოდ 20-იანი წლებიდან იწყება.

საბიბლიოთეკო საქმიანობა ხაშურის რაიონში და კერძოდ, ხაშურში საბიბლიოთეკო საქმიანობას, როგორც ჩანს, 70-იანი წლების II ნახევრიდან ეყრება საფუძველი. გაზეთ „ივერიის“ 1893 წლის 6 აგვისტოს ცნობით, რომლის ავტორიც იოსებ ფანცულაიაა, პირველი ბიბლიოთეკის დაარსება აქ ხაშურის რკინიგზის სახელოსნოების უფროსს ვასილიევის სახელს უკავშირდება. ბიბლიოთეკა ამავე სახელოსნოებთან ყოფილა გახსნილი და მისი წიგნადი ფონდი მხოლოდ ტექნიკური და რუსული ლიტერატურისგან შედგებოდა. „სწორედ ოცი წელიწადი იქნება, - აღნიშნავს გაზეთი „ივერია“, - რაც ხაშურში არსებობს რკინის გზის სამკითხველო, რომელიც დაარსა ინჟინერმა ვასილიევმა. სამკითხველოსათვის მის მიერ შეკრებილ იქნა დიდძალი ფული რკინის გზის მომსახურეთაგან და ამ ფულით მართლა-და მდიდარი სამკითხველო გაიმართა. სანამ ბატონი ვასილიევი მსახურობდა ამიერკავკასიის რკინის გზაზედ, სამკითხველომ შორს გაიდგა ფესვი, შეიძინა ძვირფასი წიგნები... წავიდა ვასილიევი და ხაშურის სამკითხველოს კეთილდღეობაც თან გაჰყვა. სამკითხველომ დიდის ვაი-ვაგლახით ძლივს და მიადწია 1891 წლამდის“.

როგორც აღვნიშნული იყო, ხაშურში რკინიგზის მთავარი სახელოსნოები 1876 წლიდან გაიხსნა, ამავე პერიოდიდან არის აქ ვასილიევი სახელოსნოების უფროსად. უნდა ვიფიქროთ, რომ მის მიერ სამკითხველოს დაარსების ფაქტს 70-იანი წლების ბოლოსთვის უნდა ჰქონოდა ადგილი.

შემონახულია მიხაილოვოს დეპოს ბიბლიოთეკა-სამკითხველოს დროებითი წესდება, რომელიც გარკვეულ წარმოდგენას გვიქმნის მისი სტრუქტურისა და ხელმძღვანელობის შესახებ, განსაზღვრავს მისი საქმიანობის წესს და ა.შ. მართალია, წესდება გვიანდელი პერიოდისაა (XX-ის 10-იანი წლები), მაგრამ ვფიქრობთ, ინტერესმთქმელი არ უნდა იყოს მისი შინაარსის გაცნობა.

წესდების მიხედვით, ბიბლიოთეკის წევრებად შეიძლება ყოფილიყვნენ მხოლოდ მეოთხე (მიხაილოვოს) წვეის უბნის ორივე სქესის სრულწლოვანი მოსამსახურეები თუ შეიტანდნენ საწევრო გადასახადს წელიწადში 3 მანეთის ოდენობით. დაშვებულია საწევრო გადახდა ყოველთვიურად - თვეში 25 კაპიკი. ბიბლიოთეკას ჰქონდა უფლება, ჰყოლოდა საპატიო წევრები, რომლებიც წალიწადში იხდიდნენ არაუმეტეს 5 მანეთს.

ბიბლიოთეკის ფინანსები შედგებოდა საწევრო-ანარიცხებისაგან, წიგნებითა და ჟურნალ-გაზეთებით სარგებლობიდან მიღებული გადასახადისაგან, აგრეთვე ხალხში წარმოდგენებიდან, რომელიც სპეციალურად იმართებოდა ბიბლიოთეკის ფინანსური მდგომარეობის გასაძლიერებლად.

ბიბლიოთეკით სარგებლობა წევრებისთვის უფასო იყო, ხოლო რკინიგზის სხვა მოსამსახურეებს, აგრეთვე მათი ოჯახის წევრებს თვეში უნდა გადაეხადათ 40 კაპიკი. ისინი სარგებლობდნენ უფლებით, სახლში წაეღოთ ერთი წიგნი, ყოველი ზედმეტი წიგნისათვის დამატებით უნდა გადაეხადათ თვეში 5-5 კაპიკი. წიგნის გატანა დასაშვებია იყო ორი კვირით, ყოველ გადაცილებულ დღეზე მკითხველი დამატებით იხდიდა 5 კაპიკს.

ყოველწლიურად, იანვრის თვეში, წევრთა საერთო კრება ისმენდა ბიბლიოთეკის გამგეობის ანგარიშს გაწეული მუშაობის შესახებ, ამტკიცებდა მომავალი წლის ხარჯთაღრიცხვას, ირჩევდა გამგეობას თავმჯდომარისა და ორი წევრის შემადგენლობით. თავმჯდომარე აუცილებლად წვეის უბნის უფროსი უნდა ყოფილიყო, მისი არყოფნის შემთხვევაში მის მოვალეობას მისი მოადგილე (თანაშემწე) ასრულებდა. წესდების თანახმად, გამგეობის ერთ-ერთი წევრი მოლარის მოვალეობას ასრულებდა. იგი ბიბლიოთეკის ფინანსური საქმიანობის მდგომარეობაზე იყო პასუხისმგებელი.

ბიბლიოთეკის გამგეობას ენიჭებოდა უფლება, დაეჭირავებინა სპეციალური პირი - ბიბლიოთეკარი, რომელიც აწარმოებდა წიგნების გაცემას და მიღებას, მათზე ჩანაწერების გაკეთებას, ამავე დროს ახორციელებდა ბიბლიოთეკაზე საერთო მეთვალყურეობასაც.

ბიბლიოთეკა მუშაობდა ყოველდღე, დღისით 12-დან 3 საათამდე და საღამოს 4-დან 10 საათამდე.

(გაგრძელება იქნება)

ო. ლაცაბიძე

ჰიტლერის ტრიუმფი - როგორ გახდა ერთი უთვისტომო კაცი მსოფლიოს მბრძანებელი

ოთხმოცი წელი გავიდა მეორე მსოფლიო ომის დაწყებიდან - კაცობრიობის მანძილზე ყველაზე სისხლისმღვრელი ბატალიებიდან, რომლის მთავარი შემოქმედი ნაცისტური გერმანიის ლიდერი ადოლფ ჰიტლერი იყო. ვინ იყო ეს კაცი, რომლის ცხოვრებაც მილიონ ადამიანის ტრაგედია იქცა და მსოფლიო დღესაც - რვა ათეული წლის შემდეგაც კი, იმკის იმ პერიოდის საშინელებებს. ერთ პატარა სტატიაში შეუძლებელია სრულად გადმოვხატო ამ ტირანის ცხოვრებისეული „ვილოსოფიის“ მთელი სიმძაფრე, თუმცა იგი მაინც ბევრ კითხვას პასუხობს და, ვფიქრობთ, მკითხველისთვისაც საინტერესო იქნება.

12 წლის მანძილზე, მილიონობით გერმანელი საკუთარ იმედს და მისწრაფებას ადოლფ ჰიტლერის სახელს უკავშირებდა. ყოფილი კაპრალის თავბრუდამხვევი დაპირებები და დაუფიქრებელი თავგადასავლები, საბოლოოდ, გერმანიას სისხლის და სირცხვილის ფასად დაუჯდა, ხოლო მსოფლიოსთვის - XX საუკუნის უდიდეს ტრაგედია იქცა. მაგრამ, რატომ მოხდა, რომ ერთ-ერთი ყველაზე კულტურული ევროპული ერი, პროვინციულ თვითნასწავლ დემაგოგს აჰყვა, რომელმაც თავი კაცობრიობის ბედის არბიტრად წარმოიდგინა?

ლიდერის მოლოდინი

პირველი მსოფლიო ომის შემდეგ, პოლიტიკურმა დუდილმა მხოლოდ ვაიმარის რესპუბლიკა (გერმანიის სახელი 1919-1933 წწ. რედ.) კი არ, მთელი ევროპა მოიცვა. კულტურული არისტოკრატია, რომელიც კარგა ხნის მანძილზე, დიდი სახელმწიფოების პოლიტიკას განსაზღვრავდა, დისკრედიტირებული იყო და ამიტომ, რადიკალური იდეოლოგიის და კერძო პირების მიერ, თავის გამოჩენის დრო დადგა. ხალხის გონება პოლიტიკურ მიტინგებზე გამოსულმა ლიდერებმა, ორატორებმა და რევოლუციონერებმა დაიპყრეს.

ჰიტლერის წინამორბედად, სავსებით სამართლიანად, იტალიური ფაშიზმის დამფუძნებელს ბენიტო მუსოლინის მიიხსენებენ. თუმცა, უფრო ადრე, თურქეთის ლიდერის ქემალ ათათურქის ვარსკვლავი ამობრწყინდა, რომელსაც თავად ჰიტლერი «პატრიოტიზმის და ეროვნული სიამაყის» მაგალითად მოიხსენიებდა.

ევროპის ქვეყნებში, ერთმანეთის მიყოლებით, ხელისუფლებაში დიქტატორები მოვიდნენ: უნგრეთში - მიკლოშ შორტი, პოლონეთში - იუზეფ პილსუდსკი, პორტუგალიაში - ანტონიუ დი სალასარი, სსრ კავშირში - სტალინი ა. შ.

პოლიტიკური ქაოსის გარდა, ომების შორის ეპოქის სიტუაციამ ურბანიზაცია და შრომის მექანიზაცია გამოიწვია. გერმანელების ნაწილი, რომელიც საცხოვრებლად, სოფლიდან ქალაქში გადავიდა, საკუთარ თავს პროლეტარიატთან ასოცირებდა, მისი მარქსისტული გაგებით. თუმცა, სხვა ქალაქელებისთვის, გლეხური ცხოვრების წესი, თუნდაც გაუცნობიერებლად, მორალურ ღირებულებებს ინახავდა. მოსახლეობის ეს ნაწილი სოლიდარობას უცხადებდა სოფლებს, მათ შორის, პოლიტიკურ სიმპათიებშიც, რომელიც ლიბერალური დემოკრატისგან შორს იყო.

«ჰიტლერი დიდ ქალაქში მორალური გახრწნის წინააღმდეგ გამოდიოდა. საზოგადოებას აფრთხილებდა იმ ზიანის შესახებ, რომლითაც ცივილიზაცია ადამიანთა მოდემას ემუქრებოდა და ხაზგასმით აღნიშნავდა, რომ მნიშვნელოვანი იყო ჯანსაღი გლეხობის, როგორც სახელმწიფო ბირთვის, შენარჩუნება. მას კარგი ინტუიცია ჰქონდა და შეეძლო საზოგადოების განწყობის ინსტიქტის დონეზე გაცნობიერება და სიტუაციის საკუთარი მიზნებისთვის წარმართვა» - წერდა თავის მოგონებებში რაიხის შეიარაღების მინისტრი ალბერტ შპეერი.

რომ არ ყოფილიყო ჰიტლერი, დიქტატორი მემარჯვენეებიდან, შესაძლოა, სხვა ვინმე გამხდარიყო - მაგ., გენერალი ერის ლუდენდორფი. ხოლო, მათი კონკურენტი მემარცხენეებიდან, - პირველ რიგში, გერმანიის კომუნისტური პარტიის ლიდერი ერნსტ ტელმანი იყო.

ბიზნესის მხარდაჭერა

კომუნისტების და სოციალისტების პოპულარობის შესასუსტებლად, მსხვილი გერმანელი ბურჟუაზია მხარს მემარჯვენეებს და მათ შორის, ნაციონალ-სოციალისტებს უჭერდა. თუმცა, ჰიტლერმა ბიზნესის დაინტერესება, რეალურად, დიდი დეპრესიის წლებში მოახერხა, როდესაც ქვეყანას უმძიმესი პერიოდი ედგა. სხვადასხვა მონაცემით, იმ დროს, ქვეყანაში, 4-დან - 9 მილიონამდე უმუშევარი იყო. ხოლო, ეკონომიკურმა კრიზისმა ხელისუფლების სტრუქტურების კოლაფსი გამოიწვია - არჩევნებს, არჩევნები მოჰყვებოდა, მაგრამ, რეალურად, არაფერი იცვლებოდა...

და ამ ფონზე, გამოჩნდა ნაციზმის ეკონომიკური პროგრამა, რომელიც «ეროვნული ეკონომიკის აყვავების» იდეას ემყარებოდა და რომლის მიღწევა მუშების და დამსაქმებლების გაერთიანების წყალობით შეიძლებოდა. ამასთან, ბევრი ეკონომიკური გეგმა პირდაპირ ანტიემპირიულ იდეოლოგიას ემყარებოდა. მაგ., საუბარი კორუფციასთან ბრძოლაზე იყო, ხოლო ებრაელებში მეფასშეებს და ქრთამისტებს ხელაღწე. თუმცა, გერმანელი ბიზნესმენები, კონკურენტ-ებრაელების შევიწროვების მიზნით, აქტიურად იყენებდნენ საქმიან კავშირებს თანამემამულეებთან, ევროპის ქვეყნებში და ამერიკაში. ამასთან, ჰიტლერის მიერ სპეკულაციურ კაპიტალთან და სააქციონერო საზოგადოებებთან გამოცხადებული ბრძოლა, საფრთხეს არ უქმნიდა გერმანიის უდიდეს სამრეწველო დინასტიებს, რომლის წევრები ბიზნესს თავადვე მართავდნენ.

მთავარი მოვლენა, რომელმაც ნსდაპ-ს (ნაციონალ-სოციალისტური გერმანული მუშათა პარტია) ფინანსური მხარდაჭერა განსაზღვრა, ჰიტლერის ბიზნესმენებთან შეხვედრა გახდა, რომელის 1932 წლის იანვარში დიუსელდორფის სამრეწველო კლუბში შედგა.

მეზნებარე ფანატიზმი

ადოლფ ჰიტლერი გერმანულ მუშათა პარტიაში 1919 წლის სექტემბერში გაწევრიანდა და სულ მოკლე ხანში, მის ხელმძღვანელობას, პარტიის დამფუძნებლები: ანტონ დრაქსლერი და კარლ პარერი, ფაქტიურად, ჩამოაშორა. ერთ-ერთ მათგანს ჰიტლერი, თავის წიგნში - Mein Kampf, როგორც «ფიზიკურად სუსტს» და «არასაკმარისად გამბედავს» ადამიანად მოიხსენიებს, ხოლო მეორეს, - იმის გამო აკრიტიკებს, რომ ის «მასების ორატორი არ იყო».

«ამრიგად, არცერთი მათგანი, იმისთვის არ არის დაბადებული, რომ ადამიანებს ჩვენი მოძრაობის ფანატური რწმენა ჩაუნერგოს და თუ საჭირო გახდება, უხეში გადაწყვეტილება მიიღოს, გზიდან ყველა დაბრკოლების მოსაცილებლად, რომელიც ახალი იდეების ზრდას უშლის ხელს», - ამტკიცებდა ჰიტლერი და ლიდერის პოზიციასზე, ამკარად საკუთარ თავს მოიაზრებდა.

ჰიტლერის აზრით, «იდეა» - იმდენად ეკლექტური უნდა ყოფილიყო, რომ მისი ყველას ბრძად დაეჯერებინა და განიხილვა-ჩადრმავეს არ დაეწყო... და ნაციონალ-სოციალისტებმა რევანშისტულ რიტორიკას მიმართეს, რომელიც ერთდროუ-

ლად ანტიემპირიული იყო და მიზნად, მუშათა უფლებები დაცვისთვის ბრძოლასაც ისახავდა. თუმცა, როდენ გასაკვირიც არ უნდა იყოს, როდელი პრობლემებისადმი მარტივი მიდგომა, სწორედ ის აღმოჩნდა, რაც 20-30-იან წლებში, გერმანელ ახალგაზრდობას აინტერესებდა. ხოლო, უფრო მეტად, მათ ლიდერი ესაჭიროებოდათ, ვისაც ამ პრობლემების მოგვარებას ანდობდნენ. ზოგიერთი ისტორიკოსი ამას გერმანული მენტალიტეტის თავისებურებებს უკავშირებს, რომელიც ხისტი იერარქიულ წესებზე არის «აწყობილი».

ჰიტლერის ადრეული თანამებრძოლის, ისტორიის დოქტორის ერნსტ ჰანფსტაენგერის აზრით, «ნსდაპ»-ის ლიდერის ძირითადი იდეები სტაბილურობით გამოირჩეოდა. მაგ., ჯერ კიდევ 1923 წელს, მომავალმა ფიურერმა გამოთქვა აზრი აღმ. რუსეთიდან ხორბლის იმპორტის შესახებ, შესაძლო ომის შემთხვევისთვის. გარდა ამისა, მის გეგმაში «შკოდის» ქარხნის ხელში ჩაგდებაც შედიოდა, რომელიც ჩეხოსლოვაკიაში მდებარეობდა.

პოლიტიკურმა წარმატებამ კი, ჰიტლერის ურყეობა გაამყარა, მის იდეებში. ამასთან, ჰანფსტაენგერის თქმით, რაიხის კანცელარიაში მოხვედრის შემდეგ, ნაციონალ-სოციალისტების ბელადმა შეწყვიტა მისი დიდი ხნის კერპის - ფრიდრიხ II დიდის მიბაძვა და პოლიტიკურ იდეალად ნაპოლენ ბონაპარტი გაიხადა.

მოსეს მოლოდინში

ჰიტლერმა თავისი პოლიტიკური კარიერის ადრეულ ეტაპებზევე გააცნობიერა, რომ მემარჯვენე წრეებში «რაიხის განახლების» სურვილი სუფევდა. თავდაპირველად, ის საკუთარ თავს «წინამორბედად», მომავალ «მესიადს» მიიხსენებდა. მაგრამ, ორატორობაში მიღწეული წარმატების შემდეგ, დარწმუნდა, რომ სხვა ვინმეს მოძებნა საჭირო არ იყო...

ჰიტლერის მჭერმეტყველების წყალობით, ნაციონალ-სოციალისტების პარტია, ხალხის მასებს მხარდაჭერას, ყველაზე ირაციონალურ ასპექტებშიც კი იღებდა. პარტიის ლიდერის ყოველი ფრაზა, როგორც ალბერტ შპეერი თავის მოგონებებში წერდა, ხალხის მასებში «ფიზიკურად შესაგრძობ ადფრთოვანებას იწვევდა». სწორედ ბუნებრივი მაგნიტიზმი გახდა, მოგვიანებით, ჰიტლერისთვის, «ფიურერ-ევროფიურერის» (Verfuhrer - «მაცდური») შერქმევის საფუძველი.

პარტიაში შესვლიდან რამდენიმე წელში, უფრო კონკრეტულად კი, 1923 წელის ნოემბერში, მიუნხენში მოპოვებული წარმატების შემდეგ (ჰიტლერი პარტიის ლიდერად აირჩიეს) ჰიტლერი უკვე საკუთარი მიღწევებით ტკობას და მომავალზე ოცნებას მიეცა... ერნსტ ჰანფსტაენგელი, დიქტორის ეკარტზე დაყრდნობით, ისტორიას გადმოსცემს, რომელიც ჰიტლერის «მესიანურ კომპლექსზე მიუთითებს». ირკვევა, რომ ბერნტესგადენში ჰიტლერი ერთ-ერთი სახლის უკანა ეზოში სეირნობისას, მათრახს ატყლაშუნებდა და თან ხმამაღლა გაიძახოდა: «მე ისე უნდა შევიდე ბერლინში, როგორც იესო იერუსალიმში, და მეფასშეები გავამათრახოს». სხვა მოხსენებებში კი გამოაცხადა, რომ ბერლინში მდებარე «ბაბილონის ცოდევიან კოშკს» გაანადგურებდა...

ხოლო, «ლუდის პუტჩის» ჩავარდნის შემდეგ, მომავალმა ფიურერმა «წამებულის» მანტია მოორგი, რომელმაც ის და მისი თანამებრძოლები საბოლოოდ დაამკვიდრა «დიდ მისიაში». ლანდსბერგის ციხის მცველებიც კი, როდესაც მის საკანში შედიოდნენ, ჰიტლერს, «ჰაი ჰიტლერს»-ის შეძახილით ესალმებოდნენ (ჰიტლერს სახელმწიფო გადატრიალების მცდელობის გამო, 5 წელი ჰქონდა მისჯილი. თუმცა, ციხიდან 8 თვეში გამოვიდა).

სწორედ პატიმრობის დროს დაიწყო ნაციონალ-სოციალისტური პარტიის ლიდერმა ეინ Kampf-ის წერა. «მისი წიგნის ტენდენცია, ისტორიული ჭეშმარიტება კი არა, მხოლოდ იმის ხაზგასმა - რომ ის და მხოლოდ ის არის გერმანიის არჩეული ლიდერი», - ასეთი შეფასება მისცა მის ნაშრომს გერმანელმა მწერალმა ერნსტ ოტვალტმა.

ვერაგობა და სისასტიკე

ბოლოს, არც ის უნდა დაგვაიწყდეს, რომ სრული ძალაუფლების ხელში ჩასაგდებად, ჰიტლერი ყველაფერზე იყო წამსვლელი, - ამ სიტყვის პირდაპირი გაგებით. მაგ., თუნდაც, თავისი პოლიტიკური შეხედულებების «კორექციაზე»: ნსდაპ-ის ისტორიის გარიჟრაჟზე, ჰიტლერი ბავარიულ სეპარატისტებს ჰპირდებოდა, რომ ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში, მონარქიას აღადგენდა... თუმცა, ამის გაკეთებას არ აპირებდა. ხოლო, 1929 წელს საქსონიაში, პარტია მზად იყო, რომ საძულველ სოციალ-დემოკრატებთან ერთად, კოალიციური მთავრობა ჩამოეყალიბებინა.

მაგრამ, ჰიტლერის ნამდვილი დანაშაულებების კასკადი, მისი რაიხსკანცლერის სავარძლის დაკავების პირველი დღიდან დაიწყო: რაიხსტაგის დაწვამ, ნაციონტებს პოლიტიკურ მოწინააღმდეგეებთან, - კომუნისტებთან და სოციალ-დემოკრატებთან ანგარიშის გასწორების საბაბი მისცა (ისტორიკოსების ერთი ნაწილის აზრით, საკანონმდებლო ორგანო მოიერიშე რაზმის გრუპენფიურმა კარლ ერნსტმა და მისმა ჯარისკაცებმა გადაწვეს, ხოლო ხელი ოპოზიციას შეახოცეს).

გარდა ამისა, 1933 წლის დასაწყისში ახალმა რაიხსკანცლერმა პრესის თავისუფლება გააუქმა, მარტში პარლამენტს უფლებამოსილება შეუკეცა, ხოლო აპრილში - ფედერალური მიწების ხელისუფლების რგოლები გააუქმა. ამის შემდეგ, თავისუფალი პროფკავშირები დაშალა და ნაციონალ-სოციალისტური პარტიის გარდა, ყველა პარტია კანონგარეშედ გამოაცხადა.

ფიურერის ბრძანებით დაიწყო ებრაელების კუთვნილი მალაზიების ბოიკოტირება. გარდა ამისა, ებრაელებს აკრძალათ ექიმებად, ადვოკატებად და მასწავლებლებად მუშაობა. და ამ სურათის დასასრულებლად, უნდა აღინიშნოს, რომ 1933 წლის გაზაფხულზე, პოლიტიკური პატიმრებისთვის, პირველი საკონცენტრაციო ბანაკიც შეიქმნა.

მიუხედავად იმისა, რომ ევროპის ქვეყნების ლიდერებისთვის, ჰიტლერის მზაკერობის შესახებ ყველაფერი ცნობილი იყო, ისინი მას «მოლაპარაკების უნარიან, სახელმწიფოებო პარტნიორად მიიხსენებდნენ». ხოლო, ამ პოლიტიკური სიბრძნის შედეგი, II მსოფლიო ომის დაწყება და ჰიტლერის, თუნდაც ცოტა ხნით, მსოფლიოს მბრძანებლობა გახდა.

საქართველოს დელამინარე ტაშისკრისა და სათივის სანახებთან.

დ. ლოლობერიძის ფოტო.

ხაშურში, კიბოს სკრინინგის უფასო გამოკვლევები ჩაფარდა

ეროვნული სკრინინგ ცენტრის წარმომადგენლები, უახლესი მაღალტექნოლოგიური აპარატურითა და მაღალკვალიფიციური სამედიცინო პერსონალით, ხაშურში, შპს

ევექსი ჰოსპიტლების ხაშურის „ახალი კლინიკის“ ბაზაზე, ძუძუს უფასო გამოკვლევებს სისტემატურად ატარებენ. აქცია ორდღიანი იყო, (23-24 ივნისი) და მოიცავდა ძუძუს უფასო კვლევას, მამოგრაფიას, მამოლოგის გასინჯვას. საჭიროების შემთხვევაში, ექოსკოპიურ, ცი-

ტოლოგიურ კვლევას და ბიოფსიას. მოსახლეობას საშუალება ჰქონდა, პროგრამის „დაავადებათა ადრეული გამოვლენა და სკრინინგი“ ფარგლებში, ჩაიტარებინათ საშვილოსნოს ყელის უფასო სკრინინგული გამოკვლევები, რომელიც ითვალისწინებს პაპ-ტესტს და უფასო იყო 25-დან 60 წლამდე ასაკის პაციენტებისთვის.

როგორც სკრინინგ ცენტრის წარმომადგენლებმა გვითხრეს, აქცია სამომავლოდაც გაგრძელდება, რათა ხელი შეუწყონ დაავადებათა ადრეულ დიაგნოსტიკას და პრევენციას.

რაგბის ახალგაზრდული ფესტივალი - სურამში

ამ დღეებში, სურამში, რაგბის ახალგაზრდული ფესტივალი - „სურამი 2021“ გაიმართა. სარაგბო ფესტივალები, ზოგადად, ერთგვარი სპორტული დღესასწაულებია პატარა რაგბისტებისათვის და არც შემოადინიშნული ყოფილა გამონაკლისი. ამ ფესტივალის ჩატარების იდეა სურამის სარაგბო კლუბის - „მგლების“ მწვრთნელს კახა აბრამაშვილს ეკუთვნის. მას მხარი აქტიურად დაუჭირა სასპორტოსკოლის ხელმძღვანელობამ და ფესტივალიც შედგა. დედოფლისწყაროს „მიმინო“, სურამის „მგლები“, ბორჯომის „ბორჯომი“, თბილისის „წიქარა“, ხაშურის „ლეგიონი“ - ეს კლუბები იბრძოდნენ გამარჯვებისათვის და მართლაც

სანახაობრივი და ემოციური დღე აჩუქეს გულშემატკივრებს. ფესტივალი წრიული სისტემით ჩატარდა და საბოლოოდ, ადგილები ასე განაწილდა: I ადგილი - „მიმინო“, II - ადგილი - „მგლები“, III - ადგილი - „წიქარა“. ფესტივალის საუკეთესო რაგბისტად სურამის „მგლების“ კაპიტანი ალექსანდრე სარქისოვი დასახელდა.

ა(ა)იპ ხაშურის მუნიციპალიტეტის გაზეთი „ხაშურის მოამბე“. დირექტორი და გაზეთის რედაქტორი გიორგი გოგალაძე. მისამართი: ხაშური, ტაბიძის ქუჩა №2. ტელეფონი: 24 30 27. E-mail Khashurismoambe2015@gmail.com მიმღების დასახელება: ხაზინის ერთიანი ანგარიში, საიდენტიფიკაციო კოდი 443860984, სახელმწიფო ხაზინა TRESGE22, სახაზინო კოდი: 749547499. D-ით მონიშნული სტატია იბეჭდება დაკვეთით გაზეთი იბეჭდება თბილისში.